

Tisztelt Magyar Bírói Egyesület!
Tisztelt Kollégáim és Munkatársaim!

Elmúltam hatvannégy éves.

Ha a Jóisten – Akinek mindent, így a hosszú bírói pályámat is köszönhetem – engedi, a jövő hónappal kezdődő új évben betöltöm a hatvanötödik életévemet, és az addigra már több mint negyven év szolgálati idő után nyugdíjba (nem vonulok, csak) megyek.

Szeretett szülővárosom nagy szülőttei közül Szent Márton mellett bizonyára Weöres Sándor a legismertebb. Ez a különös életkor – nyilván az általános öregségi nyugdíjkorhatár kérdésénél emelkedettebb és elvontabb összefüggésben – olyannyira foglalkoztatta őt is, hogy az „Ének a határtalanról” című, 1980-ban megjelent kötete ugyancsak nagyon beszédes „Megkopottan” elnevezésű fejezetének nyitóverse kifejezetten erről szól. Így kezdődik:

Hatvanötödik év

A világ milyen kicsi üres lett,
vagy én vénültem s zsgorodtam össze.
Tán óvja titkát, vagy a kérdezésem
abbamaradt, nincs.

A most csak nekem szóló feloldást is nála találok, ugyanezen kötet egy másik versében:

Elmegyek elmenni
maradok maradni
elmegyek maradni
maradok elmenni.
(Talizmán)

Akaratunktól függetlenül méltatlan helyzetbe kerültünk.

Ami vigasz, az Tisztelt Kollégáim és Munkatársaim, különösen a fiatalok elkötelezett kiállása az alapvető értékeink mellett.

Ezért a „Hatvanötödikben”, mint magyar és egyben mint európai bíró (elvi alapon és nem anyagi megfontolásból) még egyszer, utoljára szólnék én is, azért, hogy **úgy mehessek el, hogy – lélekben – őszinte szívvel és tiszta lelkiismerettel maradhassak.**

Bár a Tisztelt Magyar Bírói Egyesületnek nem voltam és nem is vagyok tagja, az általa 2024. november 20-án kiadott Közleményben foglaltakhoz támogatólag csatlakozom.

Szombathely, 2024. december 3.

Mindenkinek áldott karácsonyt kívánok, tisztelettel és szeretettel:

Dr. Pozsonyi János Péter
(1960.)
Szombathelyi Törvényszék
polgári ügyszak, tanácselnök